

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quid Personius egerit pro Episcopo in Anglia constituendo, ibid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1587.
aliquibus
dissentientibus.

assisterent esse prætermisissos: Alij non in vnum omnia conferti, sed duos constitui optabant, eosque Episcopos: Nouum enim esse dicebant hoc nomen potestatemque *Archipresbyteri*, atque in tanto Sacerdotum numero, quantus in Anglia iam esset, inlicitam. Alij vniuersum hoc genus nomenque regiminis ab hominibus Societatis aiebant esse profectum, vt per viros sibi propter acceptam dignitatem obnoxios clero reliquo imperarent: Tum quo i Protectoris rescripto res tota niteretur, non Breui Pontificio, infirmam esse dicebant hanc omnem potestatem & minime admittendam; sibi verò hoc deberi vt suos sibi Superiores eligant; id Canonibus vicinius esse, atque Ecclesiasticæ consuetudini. Alij eo vsque progressi sunt vt quoniam à Pontifice profecta esset auctoritas, periculo plenum esse assererent si quis ei se subderet; is enim qui potestatem externam in hoc Regnum agnoscit, omnium facultatum iactura, & perpetuo carcere mulctatur, lege quam vocant *Premunire*: Pauci denique electum ipsum *Blackwellum* & parè perstringebant; erat enim plurimorum sententiâ, pietate, prudentia, doctrina, rerum vsu, facilitate morum dignus auctoritate & loco quem tenebat: Quod autem *Archipresbyteri* nomine, non *Episcopi* sacratiore dignitate vtendum esse censuerit summus Pontifex, id ipsiusmet & Purpuratorum Patrum consilio tribuendum est, non ad Societatis aut vnus *Personij* suggestionem reiiciendum; Hic enim de *Episcopo* in Angliam destinando non semel neque negligenter egit. Nam Londino decimo septimo Septembris anni octogesimali, Rectorem Seminarij de vrbe scriptis literis sic alloquitur. "Ingens est necessitas *Episcopi*, qui nobis oleum Sacrum ad Baptismum, & ad Extremam-Vnctionem conficiat &c. Ob cuius defectum redacti sumus in magnas angustias, & nisi sua Sanctitas maturè nobis in hac re succurrat, nescimus quid breui sit faciendum: Speramus suam Sanctitatem breui aliquem subministraturum; certè interest ad communem causam vt aliquem citò habeamus.) Hoc ipso verò tempore quo palam agebatur de Superiore constituendo, nouem rationes scripto digestas, (quod etiam nunc extat) suæ Sanctitati & Cardinalibus obtulit, quibus utilitatem necessitatemque duorum *Episcoporum* in Anglia explicabat: Et quoniam erat quæstio non leuis de sumptu ad eam sustentandam dignitatem, pridem egerat cum illustrissimo viro Don Francisco de Sarmiento, Episcopo Iaënnensi de eo subministrando; qui quantum duobus vel tribus alendis sufficeret liberaliter adpromisit, Quod testantur *Personij* literæ ad *Alanum* anno nonagesimo secundo scriptæ. At visum est suæ Sanctitati *Archipresbyterum* instituere, in quem maxima Sacerdotum pars animis libentissimis sua contulere studia, & communibus literis animorum consensionem atque læticiam monstrauere. Id certè mirum est, & humanæ imbecillitatis insigne argumentum, quòd ex grauissimis doctissimisque viris aliqui, atq; ex ijs qui primi ordinem inter Sacerdotes constitui concupierant, & priuatim ad laborauerant, potuerint in eum errorem

Quid Personias egerit pro Episcopo in Anglia constituendo.

rorem trahi vt existimarent publicam hanc & à legitimis superioribus profectam, præscriptam, commendatam, imperatamque potestatem non modo negligendam sed & damnandam esse, & quanto possent conatu arcendam. Ita videlicet *quæ nostra sunt impotenter amamus & colimus, eadem ab alijs subiecta rejicimus, auersamur.* Quando verò in ea Controuersia, multorum annorum contentione, ad rei Catholicæ ingens detrimentum & optimorum quorumcunque nauicam agitata, dicta, scriptaque sint plura quæ non Societatem nostram tantum sed Sanctæ sedis auctoritatem ac gubernandi rationem tangunt, pauca è multis hic adijcienda existimauimus quibus diluantur illa quæ Apostolicæ Cathedræ videri possent iniuria, & quæ de modo agendi Societatis non sunt rectè intellecta illustrentur.

XIX. Nam quod quidam additum hoc dicerent ad cumulum pressurarum quod etiam pene incisijs ipsis, & absque minima notitia ipsorum consensus, fuerit superior impositus. Primum vt de plenitudine potestatis quam sua Sanctitas obtinet in vniuersa per orbem Ecclesia prætermittamus dicere, de quæ varijs Regnorum moribus in Præsentatione, Electioneque Prælatorum; si res ista agenda necessariò fuisset per multorum suffragia, quorum nam erant postulanda? An omnium qui per Angliam dispersi erant Sacerdotum? At quo exemplo? cum omnes in locum vnum conuenire non potuerint, neque ab omnibus per literas suffragia colligi, neque facile Sacerdotum in Anglia numerus definiri. Rogatas verò fuisse quorundam sententias antequam Archipresbyter eligeretur certissimum est. Aderant enim tunc temporis Romæ *Richardus Haddocus* Sacræ Theologiæ Doctor, & Doctor *Martinus Arrayus*, Sacerdotes ambo antiqui, & quibus Reuerendi Archipresbyteri merita & doctrina erant notissima; Et ille vnus erat ex illorum numero qui ab illis in Anglia Presbyteris qui Superiorem desiderabant, proponebantur ad suffragia pro Episcopatu suscipiendo, vt mirum sit electionem displicere potuisse cum ad Archipresbyteratum promoueretur. Petita fuerant etiam ex vrbe ab *Henrico Garnetto* nomina antiquiorum in Anglia Presbyterorum, vt ex ijs vel vnus vel tres ad Episcopatum (id enim initio Romæ fixum ac deliberatum fuerat) sex vero alij ad Archipresbyteratus gradum eueherentur. Extantque in *Garnetti* aduersarijs tertio Decembris Anni 97. eorum nomina quæ ab eo notata fuerunt; inter quos ij recensentur qui se deinde præteritos grauissimè sunt conquesti, vt vel inde appareat fides atque sinceritas Societatis. Nec dubium est *Personij* quoque ea in re petita esse iudicium. Integrum verò est Pontifici summo, aut Cardinali Protectori quos volent in consilium adhibere; Integrum etiam fuit Reuerendo Archipresbytero suos consiliarios atque Officiales per se eligere, id quod per totam Ecclesiã ab alijs Prælatibus usurpari notum est; neque Eminentissimus Protector aut Pontifex, cum sint omnium nostrum pijsissimi Parentes, peregrini in rebus nostris celsendi sunt. Quod autem Superior iste à Societate electus sit, iidemque Assistentes, omnino à vero abhorret.

De modo eligendi Archipresbyterum,

Quorum fuerit petita suffragia, & quid societas in re tota fecerit. Ex Epistola Garnetti ad amicum sacerdotem.